

Sv. Alberta draudzes ziņas

2025. gada novembris Nr. 161

Miers un labums!

Novembra mēnesis Baznīcā tradicionāli ir laiks, kad domājam par pēdējām lietām, jo tuvojas liturģiskā gada izskaņa pirms Adventa un lūdzamies par mūsu mirušajiem. 2. novembrī, Visu Ticīgo Mirušo piemiņas dienā, kas šogad iekrīt svētdienā, vienā no sv. Mises lūgšanām lasām: “Dievs, ticīgo gods un taisnīgo dzī-

vība, ar Tava Dēla nāvi un augšāmcelšanos esam atpestīti. Apžēlojies par saviem mirušajiem kalpiem, lai iepazīnuši mūsu augšāmcelšanās noslēpumu, viņi kļūst cienīgi iemantot mūžīgās svētlaimes prieku.” Sv. Asīzes Francisks neilgi pirms savas nāves 1225. gadā uzrakstīja skaisto *Saules dziesmu*, kuras izskaņā ieliek aprakstu par savām attiecībām ar nāvi: “Esi slavēts, mans Kungs, par mūsu māsu miesīgo nāvi, no kuras neviens dzīvs cilvēks izbēgt nevar.” Tam, kurš veido savu dzīvi saskaņā ar Dieva gribu, nevajadzētu raizēties par nāvi. Līdzīgi kā sv. Francisks viņš nāvi var nosaukt par māsu, jo māsa nāve ir kā durvis uz mūžīgo dzīvi un laimību. Mūsu problēma ir tā, ka šajā pasaulē tik ļoti gribam iekārtoties, ka negribam domāt par šīs pasaules dzīves īslaiību.

Asīzes Francisks nebaidījās no nāves un ticēja mūžīgajai dzīvei, tāpēc tik ļoti viņam rūpēja tas, lai neviens cilvēks nenomirtu neizlīdzis ar Dievu. Kā gudrs un gādīgs garīgais vadītājs, viņš nesavtīgi domāja par citiem cilvēkiem. Kādā veidā sv. Francisks pieredzēja savu slimību, kas noslēdzās ar nāvi? Par viņu rūpējās brāļi un viņš varēja pieredzēt ģimenes noskaņu. Mūsdienās, kad mūsu tuvinieki var dzīvot visdažādākajās pasaules vietās, slimības un miršanas pieredze var būt vientuļa, tā var būt ārpus ģimenes un mājām. Francisks sveicot Māsu Nāvi, ielūdz viņu savā garīgajā ģimenē, brālībā, kur apkārt ir brāļi, un viņa paplašinātā ģimene ir tik iepriecinoša, ka nav vietas bailēm, jo viņš nemirs vienatnē. Tas ir arī svarīgs atgādinājums mums par mūsu gatavošanos mūžībai un īpaši arī atceroties un pievēršot uzmanību mū-

su tuvākajiem, īpaši rūpējoties par sakramentālo sagatavošanos ar lūgšanu, Grēksūdzi, svaidīšanu ar Slimnieku eļļām un Svēto Komūniju.

br. Jānis

PĀVESTA FRANCISKA ENCIKLIKA
DILEXIT NOS
PAR JĒZUS KRISTUS SIRDS
CILVĒCISKO UN DIEVIŠĶO MĪLESTĪBU

Vārdi

43. Kaut arī Svētajos Rakstos Viņa Vārds mums vienmēr ir dzīvs un aktuāls, reizēm Jēzus mūs uzrunā arī iekšēji un sauc mūs, lai aizvestu mūs vislabākajā vietā. Un šī vislabākā vieta ir Viņa Sirds. Viņš sauc mūs ienākt tur, kur varam atgūt spēkus un mieru: “Nāciet pie Manis visi, kas esat nopūlējušies un zem smagas nastas, un Es jūs atvieglināšu” (*Mt*

11:28). Tāpēc Viņš aicināja savus mācekļus: “Palieciēt Manī” (*Jņ* 15:4).

44. Jēzus teiktie vārdi rāda, ka Viņa svētums neizslēdza jūtas. Dažreiz tie izteica dedzīgu mīlestību, kas cieš par mums, jūt aizkustinājumu, skumst un nonāk līdz pat asarām. Ir acīmredzami, ka Viņš nepaliek vienaldzīgs pret cilvēku ikdienišķajām raizēm un grūtībām, kā nogurums vai bads: “Man ļoti žēl šo ļaužu, [...] tiem nav ko ēst. [...] Viņi ceļā novārgs, jo daži ir nākuši no tālienes” (*Mk* 8:2-3).
45. Evaņģēlijs neslēpj Jēzus jūtas pret Jeruzalemi, mīlēto pilsētu: “Kad Viņš pienāca tuvāk pilsētai, uzlūkojis to, Viņš sāka raudāt” (*Lk* 19:41) un izteica savu lielāko vēlēšanos: “Ak, kaut tu šodien būtu sapratusi, kas nes tev mieru” (*Lk* 19:42). Evaņģēlisti, kaut arī citreiz apraksta Viņu kā varenu un slavas pilnu, nevairās parādīt arī Viņa emocijas, sastopoties ar draugu nāvi un ciešanām. Pirms pastāstīt, ka pie Lācara kapa “Jēzus raudāja” (*Jņ* 11:35), Evaņģēlijs pakavējas pie tā, ka “Jēzus mīlēja Martu, tās māsu un Lācaru” (*Jņ* 11:5) un ka, redzot raudam Mariju un tos, kas bija ar viņu, “garā aizgrābts, noskuma” (*Jņ* 11:33). Šis stāstījums neatstāj ne mazākās šaubas par to, ka tās bija patiesas, dziļa saviļņojuma izsauktas raudas. Beidzot, nav gribēts slēpt Jēzus bailes Viņa paša varmācīgās nāves priekšā, nāves no to rokām, kurus Viņš tik ļoti bija mīlējis: “Viņu pārņēma šausmas un izbailes” (*Mk* 14:33), līdz pat vārdiem “Mana dvēsele ir satriekta līdz nāvei” (*Mk* 14:34). Šis iekšējais satraukums pilnā spēkā izpaužas Krustāsistā kliedzie-

nā: “Mans Dievs, Mans Dievs, kādēļ Tu Mani esi atstājis?” (Mk 15:34).

46. Tas viss, pavisam skatoties, varētu likties tikai reliģisks romantisms. Tomēr tā ir ļoti svarīga un izšķiroša lieta, kas savu vispilnīgāko izpausmi rod krustā piesistajā Kristū. Tas ir visizteiksmīgākais mīlestības vārds. Tā nav tukša čaula, nav tikai sentiments vai garīga bēgšana. Tā ir mīlestība. Tieši tāpēc svētais Pāvils, meklējot īstos vārdus, lai izskaidrotu savu attieksmi pret Kristu, teica: “Mani ir mīlējis un atdevis sevi par mani” (Gal 2:20). Tā bija viņa visdziļākā pārliecība: zināt, ka ir mīlēts. Kristus upuris pie krusta viņu pakļāva, bet tam bija jēga tikai tāpēc, ka bija vēl kaut kas lielāks par šo upuri: “Mani ir mīlējis”. Kad daudzi meklē glābšanu, labklājību un drošību dažādos reliģiskos piedāvājumos, Pāvils, Svētā Gara skats, spēja skatīties tālāk un apbrīnot vislielāko un būtiskāko: “Mani ir mīlējis”.

47. Kad esam apcerējuši Kristu, pārdomājot, ko Viņa žesti un vārdi ļauj uzzināt par Viņa Sirdi, pievērsīsimies tam, ko par Kunga Sirds svēto noslēpumu domā Baznīca.

tekstu tulkoja
Ēvalds Ikaunieks
turpinājums sekos

Liturģiskās Mūzikas darbnīcas mūsu draudzē 3.- 5. oktobrī

"Ļoti priecājos un pateicos par iespēju piedalīties Liturģiskās mūzikas darbnīcās Rīgas Sv. Alberta baznīcā Pāvela Bembeneka vadībā. Tā bija sirdi saviļņojoša Dieva mīlestības pieredze skaistā mūzikā, spēcīgos vārdos un ļaužu kopībā. Mūzikas darbnīcas, kas noslēdzās ar oratorijas "Vesperes Marijas Bezvainīgajai Sirdij" atskaņojumu, bija ļoti interesanta un vērtīga pieredze koristiem ne tikai dziedāšanas prasmju uzlabošanai. Enerģiskajam un harizmātiskajam Pāvelam Bembenekam prasmīgi izdevās ieskandināt ne tikai mūsu balsis, bet arī atraisīt mūsu ķermeni un domāšanu. Vislielākā pateicība šī pasākuma organizētājiem – Inetai Gedroicai, Kristīnei Locikai, sv. Alberta draudzes cilvēkiem, kas viesmīlīgi uzņēma un gardi paēdināja visus dalībniekus."

Inga P.

P.S.: koncerta laikā savācām ap 1000 eiro sv. Alberta baznīcas ērģeļu remontam!!! Paldies ziedotājiem!

Foto no Liturģiskās mūzikas darbnīcas "Jēzu, uzticos Tev" arhīva failiem

Ražas svētki mūsu draudzē

2025. gada 12. oktobrī mūsu draudzē, kā katru gadu, norisinājās Ražas svētki. Mūsu baznīcā tie ir kļuvuši par skaistu un stabilu tradīciju, kura pulcē un vieno cilvēkus. Šajos svētkos pats Dievs nāk pie mums ar savu dāsnumu.

Svinību norise sastāv no sagatavošanas perioda, kurš laicīgi aizsākas jau septembrī, no baznīcas uzkopšanas, altāra dekorēšanas, maltītes pagatavošanas, draudzes agapes, Svētā vakarēdiena un daudziem citiem svarīgiem darbiņiem. Katra rīcība šajā laikposmā kļūst īpašāka, tā kļūst par gandrīz vai taustāmu Dieva un cilvēka mijiedarbību. Baznīcā ienāk krāšņums, pie altāra parādās bagātīgas rudens veltes un tas no jauna mums atgādina, kā arī pierāda atstātā Dieva vārda patiesumu. Viņš saka: "Redzi, Es jums esmu devis visus augus, kas nes sēklu, kas vien ir zemes virsū, un visus kokus, kas augļus nes, kam sēkla sevī; tie lai jums būtu par ēdamo." (1Moz.1,29) Tāpēc ik gadu Ražas svētku kulminācijā, t.i., Svētajā Misē, mēs nākam pie Dieva, lai kā vienota Rīgas Svētā Alberta katoļu draudze pateiktos par saņemto un piedzīvoto, par Debesu svētību un par mūsu Tēva bezgalīgo Mīlestību.

Paldies katram, kurš iesaistījās, ziedoja, dekorēja, gatavoja, palīdzēja, atbalstīja ar lūgšanu vai vienkārši bija klāt svētku norisē!

Marina V.

Draudzes aktivitātes

*Atsākušies **SLAVĒŠANAS VAKARI** KATRA MĒNEŠA PĒDĒJĀ SVĒTDIENĀ 19.00 pēc svētās Mises.

* **KATRU OTRO PIEKTDIENU** plkst. 18.00 sv. Alberta draudzes pagrabā tiekas jaunieši.

* **KATRU TREŠDIENAS VAKARU** ir iespēja pievienoties Franciskāņu sarunu vakariem.

Liturģiskais kalendārs

1. novembris, sestdiena – **Visi Svētie, obligāti svinamie lielie svētki.** Sv. Mises: 8.00, 11.00 un 17.00.
2. novembris, svētdiena – **Parastā laikposma XXXI svētdiena. Visu Ticīgo Mirušo piemiņas diena.** Sv. Mises: 9.00, 11.00 un 18.00. Ziedojumi tiks vākti diecēzes kūrijas atbalstam.
4. novembris, otrdiena - **sv. Kārlis Boromejs, bīskaps, piemiņas diena.**

1. - 8. novembris – **Lūgšanu nedēļa par mirušajiem.**

Lai saņemtu atlaidas:

- jābūt svētdarošanās žēlastības stāvoklī, proti, bez grēka; sevī ir jāuzmodina pilnīga atteikšanās no grēka, arī no ikdienišķā (tātad arī no atkarībām), svarīga iekšējā nostāja;
- ja nepieciešams, jāpieiet pie Grēksūdzes sakramenta;
- jāpieņem Svētā Komūnija;
- jāpalūdzas Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz *Tēvs mūsu* un *Esi sveicināta*. Ar vienu Grēksūdzes sakramentu pietiek, lai saņemtu

vairākas atlaidas, toties Svētā Komūnija un lūgšana Pāvesta nodomā ir nepieciešama katrai dienai atsevišķi.

- 9. novembris, svētdiena – Parastā laikposma XXXII svētdiena. Laterāna Bazilikas iesvētīšanas gadadiena, svētki.**
- 10. novembris, pirmdiena – Sv. Leons Lielais, pāvests un Baznīcas doktors, piemiņas diena.**
- 11. novembris, otrdiena – sv. Mārtiņš no Turīnas, bīskaps, piemiņas diena.**
- 12. novembris, trešdiena – sv. Jozafats, bīskaps un moceklis, piemiņas diena.**
- 16. novembrī, svētdienā, svinēsim mūsu draudzes baznīcas iesvētīšanas gadadienu un sv. Alberta Lielā - draudzes aizbildņa svētkus. Svēto Misi plkst. 11:00 celebrēs arhibīskaps Zbignevs Stankevičs un draudzes ticīgie saņems lestiprināšanas sakramentu. Sakarā ar draudzes aizbildņa svinībām ticīgie var saņemt atlaidas, esot žēlastības stāvoklī vai ejot pie labas grēksūdzes, pieņemot Sv. Komūniju un pēc tam palūdzoties Pāvesta nodomā (tādā nodomā, kādu konkrētajam mēnesim noteicis Svētais Tēvs) vismaz *Tēvs mūsu* un *Esi sveicināta*.**
- 17. novembris, pirmdiena – Sv. Elizabete no Ungārijas, reliģiozā, piemiņas diena.**
- 21. novembris, piektdiena - Vissv. Jaunavas Marijas prezentācija templī, piemiņas diena.**
- 22. novembris, sestdiena – sv. Cecīlija, jaunava un mocekle, piemiņas diena.**
- 23. novembris, svētdiena – Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Vispasaules Karaļa, lielie svētki.**
- 24. novembris, pirmdiena – Sv. Andrejs Dung Laks, priesteris, un viņa biedri, mocekļi, piemiņas diena.**
- 30. novembris, svētdiena – Adventa I svētdiena.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00

18:00

Sestdienās:

8:00

17:00

Svētdienās:

9:00

11:00 (Summa)

18:00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00

11:00 (Summa)

18:00 (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**